

AVRUPA MİMARLIK POLİTİKALARI FORUMU

**Madrid-İspanya
Toplantı ve Etkinlik Raporu**

29-30 April 2010

Hazırlayan: Tuğçe Selin Tağmat

Avrupa Mimarlık Politikaları Forumu Madrid’de Toplandı: “Sürdürülebilirlik ve Bütüncül Kentsel Dönüşüm”

Avrupa’da mimarlık ve yapı çevre kalitesinin yükseltilmesiyle ilgili konuları tartışmak ve sorunlara çözüm önerileri geliştirmek amacıyla Avrupa ülkeleri arasında ortak bir platform oluşturan Avrupa Mimarlık Politikaları Forumu (EFAP), yılda iki kere AB Dönem Başkanlığı’nı yürüten ülkelerin evsahipliğinde toplanıyor. 29-30 Nisan tarihlerinde AB Dönem Başkanı İspanya’nın evsahipliğinde Madrid’de düzenlenen konferans, “Sürdürülebilirlik ve Bütüncül Kentsel Dönüşüm” temasıyla gerçekleştirildi. İspanya Dönem Başkanlığı’nın mimarlık ve kent politikası yaklaşımında ön plana çıkan konular, ekonomik krizin kentlere etkisi ve her geçen etkisi daha çok hissedilen demografik ve çevresel değişimlere karşı alınması gereken önlemler oldu.

Konferans Temaları

Konferans oturumları, konuşmacıların değerlendirme ve tartışma yaptıkları, katılımcıların sorularını cevapladıkları üç yuvarlak masa toplantısından oluşuyordu:

- **Mimarlık ve Yenilik:** Bu oturumda, mimarlık ve kentle ilgili yeni fikirlerin geliştirilmesi, yeni üretim modelleri bulunması ve kaynakların daha iyi kullanılması için ne gibi yeniliklerin kullanılabileceğinin tartışılması amaçlanıyordu: Kullanım (mevcut ve yeni yapıların kullanımı, mevcut kullanımların nasıl değiştirilerek yapıların yeniden kullanılabileceği, mevcut kullanımların nasıl sürdürülebileceği), ilişkiler (mobilité, farklılıkların birarada var olması; mahalleler, kentsel ağlar, ulaşım), teknoloji (rasyonel uygulamalar).
 - İspanya’daki yapıların % 50’sinin 30 yaşın altında olduğu ve bunun artık ülkenin belli bir büyüme doygunluğuna ulaştığını gösterdiği söylendi. Artık mevcut dokunun sürdürülebilirliği konusunda yeniliklere odaklanılması gerektiğinden bahsedildi. Örneğin artık sınır kapıları olmadığı, havaalanlarının sınır oluşturduğu; pek çok insanın evden çalışmaya başladığı böylece ofis binalarına belki de gelecekte daha az ihtiyaç olacağı ve bunun yerine konutların daha farklı şekillendirilmesi gerekeceğinden bahsedildi. Bunların her biri birer yenilik konusu... Ayrıca mevcut kent dokusunu daha verimli kullanabilmek için aynı yapının/mekânın farklı zamanlarda farklı işlevler için kullanılması konusunda birtakım yenilikler yapılabileceği belirtildi: örneğin bir meydan gündüz pazar, akşam seremoniler için kullanılabilir, bir yapı gündüz okul, akşam toplanma mekânı veya kurslar için kullanılabilir. Kısacası, artık asıl meselenin yeni yapılar yapmak olmadığı, mevcut yapıları yenilikçi biçimde kullanmak olduğu belirtildi.
- **Mimarlık ve Mekânın Kullanımında Yeni Modeller:** Bu oturumda genel anlamda mimarlığın kültürel boyutları ve vatandaşların kimliği, kentin imajı, insan ilişkileri gibi konulara olan potansiyel etkilerinin ele alınması amaçlandı. İlgi çekici binaların kentin dönüşümünde veya belirli bir bölgeni gelişiminde oynayabileceği roller üzerinde duruldu. Ayrıca kamusal /özel alanlarla ilgili tartışmalar ve katılımcı süreçler / yönetişim konuları ele alındı.
 - Yunanistan’dan gelen Maria Theodorou 19. yüzyıldan şehrin özelleştirilme sürecinin başladığını ve buna karşılık özellikle 1970’lerde, toplumun mekânın oluşturulması ve kullanımına katılım süreçleriyle ilgili pek çok çalışma yapıldığını hatırlattı. Halkın bu süreçlere katılımının demokrasinin temeli olduğunu belirtti. Bugünlerde ise bunun bir başka yansıması olarak “katılımcı

ve erişilebilir tasarım” kavramının gündemde olduğundan bahsetti. Artık en az ürünün sonucu kadar, bu ürünün oluşturulma sürecinin nasıl işletildiğinin de önemli olduğunu vurguladı.

- **Mimarlık ve Enerji:** Bu oturumda yapılan tartışmaların, mimarlık ve enerji verimliliği yönetimi üzerine şu alt başlıklarda yapılması planlanmıştı: Tüketim, Yapılar (inşaat, yenileme ve yeniden kullanımın enerji tüketimi üzerine etkisi), Bakım (yapıların bakım ve onarımı sırasında kullanılan enerji), Sıfır Enerjili Yapılar, Yapı Biçimleri (yapıların farklı türde dış görünüşleri, enerji verimliliğinin çatılar ve dış cephelerdeki etkisi, aktif ve pasif yapılar), Mimarlık ve Çevre (enerji yönetimi ve mimarlığın kentsel çevre için yapabilecekleri), Kentin Biçimi ve Enerji (kent planının enerji açısından önemi).
 - Enerji verimliliği ve sürdürülebilirlik konularının, özellikle yapı malzemeleri ve sistemleri açısından bir pazarlama aracı haline getirildiğinden bahsedildi. Bazı yapı tasarımlarının yalnızca sözde sürdürülebilir olduğundan yakınıldı.
 - Binalarda enerji verimliliğiyle ilgili olarak, eskiden ısıyı tutma gibi bir kaygı varken, artık iklim değişikliği ve küresel ısınma nedeniyle, ısıyı atma sorunu olduğundan bahsedildi. Ayrıca kamusal mekânlar artık büyük alışveriş merkezleri ve genellikle kapalı mekânlar olduğundan, insanların dışarıdaki hava durumundan hiç haberdar olmadan günlerini geçirmekte oldukları, hep aynı ısı ve ışık durumunda yaşadıkları belirtildi.
 - Mevcut binaların yenilenerek daha enerji verimli hale getirilmesi durumunda % 70 oranında enerji tasarrufu sağlanabileceğinden bahsedildi. Bazı ülkelerde, binaların bu şekilde yenilenmesi için devlet desteği bulunurken, İspanya’da böyle bir sistemin bulunmamasından yakınıldı.
 - Fransa’da bir ev almak istediğinizde (yeni yapılan veya daha önce inşa edilmiş) mutlaka satan kişi tarafından enerji sertifikasının gösterilmesi gerektiği anlatıldı. Böylece evi satın alan insanlar, aynı zamanda enerji harcamalarının nasıl olacağı hakkında da fikir sahibi oluyorlar.
 - Çevre bilimci Miguel Carasusan, yaptığı sunuşta, dünya üzerinde her 1 varlıklı insana 90 yoksul insanın karşılık geldiğini ve Avrupa ve ABD’de toplam 40 milyon kişinin gecekondlu mahallelerinde yaşadığını söyleyerek, küresel sosyoekonomik sistemin başarısız olduğunun açık olduğunu söyledi. Tüketimi azaltma, geri dönüşüme odaklanma ve yeniden kullanma kavramlarını vurguladı. Artık yeni yapı yapmaktansa, mevcut yapıları iyileştirmemizin bunun bir adımı olacağını belirtti.
 - RIBA’dan gelen Simon Foxwell, insanların birlikte yaşayıp üretmeyi sevdiklerin, bu nedenle “artık kentlerde yaşamayalım” diyemeyeceğimizi, kentleri bırakmak yerine, kentleri nasıl iyileştirebiliriz sorusuna cevap bulmamız gerektiğini söyledi. Herkesin kendi çapında buna katkıda bulunabileceğine dikkat çekti: Daha enerji verimli bir ev almak... Daha az araba, çok toplu taşıma kullanmak... Uzak ülkelerden gelen ürünler yerine yerel ürünleri tercih etmek.

Konferans sırasında konuşmaların değerlendirmelerinin yanı sıra AB’nin mimarlık ve kent politikaları konusundaki güncel pozisyonu ve AB İspanya Dönem Başkanlığı’nın yaptığı çalışmalar da ön plana çıktı.

AB’nin Mimarlık ve Kent Politikalarına Bakışı

Avrupa Birliği son yıllarda mimarlık ve kent politikalarıyla daha çok ilgilenir hale gelmiştir. Bunun temel nedeni, AB’nin sürdürülebilir gelişim ve dünya ölçeğinde rekabetçi bir ekonomi olma hedeflerine ulaşmada, yaşam çevreleri ve kentlerin oynayabilecekleri rollerin farkına varmasıdır. Mimarlık ve kent politikalarının AB’nin sürdürülebilir gelişimi için önemi, 2000 yılında kabul edilen ve 2010 yılında AB’nin dünyadaki en rekabetçi bilgi toplumu olmasını

hedefleyen “Lizbon Stratejisi”, 15-16 Haziran 2006’da kabul edilen AB Sürdürülebilir Gelişim Stratejisi ve şu anda gündemde olan Avrupa 2020 stratejisinde vurgulanmaktadır.¹

AB’nin mimarlık ve kent politikalarına artan ilgisi, son dönemlerde AB Dönem Başkanlıkları’nın programlarına mutlaka mimarlık ve sürdürülebilir kentsel gelişimle ilgili birtakım hedefler koymalarını ve bu konuda düzenli belgeler yayınlamaları sonucunu getirmiştir. Bu hedefler ve belgelere en çok girdi, mimarlık politikaları konusunda çalışan hükümet organları, meslek örgütleri ve kültürel kuruluşları biraraya getiren Avrupa Mimarlık Politikaları Forumu (EFAP) tarafından yapılmaktadır. AB Dönem Başkanlıkları’nın genel politika alanlarında ne kadar katılımcı bir yaklaşım izlediği sorgulansa da, mimarlık ve kent politikaları konusunda şu ana kadar yapılan tartışmaların EFAP’ın işbirliği sayesinde konuyla ilgili tüm çevrelerin katkısına açık bir şekilde gerçekleştirildiği söylenebilir.

Türkiye adına EFAP üyesi olan Mimarlar Odası bu diyalog ortamını önemsemekte, Avrupa ülkelerindeki politikalarda mimarlık ve kente özgü bir bakış açısının izlenmesi için gerekli katkıları vermektedir. EFAP AB Dönem Başkanlıkları ile işbirliği içinde çalışan bir örgüt olsa da, EFAP üyesi ülkeler ve EFAP’ın çalışma alanı yalnızca birlik üyelerine içermemekte, Avrupa kıtasının tamamını içine almaktadır. Türkiye’nin sürece katılımı yalnızca bu coğrafi tanımdan gelmemektedir: EFAP’a üye olan TC Bayındırlık ve İskân Bakanlığı da AB’de Kentsel Gelişmeden Sorumlu Bakanların düzenli olarak yaptıkları toplantılara ve yürütmekte oldukları çalışmalara katılmakta, dolayısıyla Türkiye, Avrupa’daki mimarlık ve kent politikalarının tartışılma sürecini resmi düzeyde izlemektedir. Dolayısıyla ülkemizin içinde olduğu bu sürece mesleki perspektifimizden katılım sağlamak önem kazanmaktadır.

Öncelikle belirtilmesi gereken konu, AB’nin mimarlık ve kent politikaları konusunda yaptırıma sahip bir karar veya direktif oluşturulması yerine tavsiye kararları ve kılavuzları tercih etmesidir. Mimarlık ve kentin ortak bir yasama alanı haline getirilmemesinin temelini, her ülkenin kendine özgü bir mimarlık ve kentleşme yaklaşımı olması, yerellik ve kültürel çeşitliliğin korunması ve bu konudaki düzenlemelerin ülkelerin kendilerine bırakılması gerektiği fikri oluşturmaktadır. Dolayısıyla ülkeler AB düzeyinde alınan tavsiye kararları ve oluşturulan kılavuzlara uymayı taahhüt etmekte, fakat bu yasal bir bağlayıcılık içermemektedir.

AB ülkelerinin kentsel gelişim ve bölgesel uyumdan sorumlu bakanlarının Leipzig’de 24-25 Mayıs 2007’de gerçekleştirdikleri gayriresmî toplantıda kabul edilen **Leipzig Şartı**², AB’nin mimarlık ve kent politikaları konusundaki çalışmalarının temel taşlarından biri olmuştur. AB kentleri ekonomik gelişmenin temel itici güçlerinden biri olarak görmekte, temelde ekonomik bir yaklaşımla hareket etmektedir. Fakat önemli olan, Leipzig Şartı’nda da belirtildiği gibi, AB’nin ekonomik hedeflerine günümüz kentlerinin karşı karşıya olduğu toplumsal sorunları (toplumsal dışlanma, toplumsal eşitsizlik, nüfus değişimi, konut, yoksulluk), ekonomik problemleri (işsizlik, eğitimsizlik) ve çevresel kaygıları (sera gazı emisyonları, çevre kirliliği, ulaşım, enerji verimliliği) gidermeden ulaşamayacağının farkında olmasıdır.

Leipzig Şartı sürecinde AB ülkeleri, kentsel sürdürülebilirlikte başarılı olmak için, geri kalmış kentsel alanlarda “çevrenin kalitesinin yükseltilmesi”, “yerel ekonomi ve yerel işgücü pazarlarına ilişkin politikaların güçlendirilmesi”, “çocuklar ve gençlere ilişkin etkin eğitim ve yetiştirme politikaları” ve “sürdürülebilir kentsel ulaşımın geliştirilmesi” konularında hem AB ve ulusal hükümetler hem de ülkelerdeki merkezi ve yerel yönetimler arasında koordinasyonun sağlanması için araçlar geliştirmişlerdir. AB yapısal fonlarından bir kısmı bu konulara ayrılmış, projeleri desteklenmeye başlanmıştır. Kentsel gelişme fonlarının oluşturulmasını ve KOBİ’lere fon sağlanmasını desteklemek üzere oluşturulan Kent Alanlarında Sürdürülebilir Yatırım İçin Ortak Avrupa Girişimi (JESSICA) ve

¹ ec.europa.eu/eu2020/index_en.htm

² www.mo.org.tr/UIKDocs/leipzigarti.pdf

KOBİ'ler İçin Ortak Avrupa Kaynakları (JEREMIE) başlıklı yeni AB girişimleri, özel sektör sermayesini entegre kentsel gelişim stratejilerinin uygulanmasına yönlendirmek için finansman mühendisliği araçlarından yararlanmakta ve geleneksel ulusal ve Avrupa fon kaynaklarının daha etkin kılınmasını hedeflemektedir. AB'nin sürdürülebilir kentsel gelişimi desteklemek amacıyla oluşturulan projeleri desteklemek için kullandığı finansal model hakkında ayrıntılı bilgiye ve örnek projelere Avrupa Komisyonu web sayfasından ulaşılabilir.³

Kasım 2008'de yine aynı Bakanlar tarafından imzalanan **Avrupa Birliği'nde Kentsel Gelişmeden Sorumlu Bakanların Sonuç Bildirgesi**⁴ ve aynı tarihte Avrupa Kültür Bakanları tarafından imzalanan **"Mimarlık Hakkında Sonuç Belgesi: Kültürün Sürdürülebilir Kalkınmaya Katkısı"**⁵ başlıklı belgelerde kentlerin yaşam kalitelerinin artırılması ve toplumsal/ekonomik/kültürel yapılarının güçlendirilmesi için somut eylem planları tariflemiştir.

2010'un Avrupa Yoksulluk ve Sosyal Dışlanma ile Mücadele Yılı ilân edilmesi nedeniyle kentsel gelişmenin toplumsal boyutları Avrupa gündeminde bugünlerde sıkça yer almaktadır.⁶ AB Dönem Başkanı İspanya liderliğinde, Avrupalı liderler ülkelerindeki yoksulluk düzeyini hesaplamak için ortak bir metodoloji üretilmesi ve yoksullukla mücadele için koyulan hedeflerin yeniden değerlendirilmesi için Haziran 2010'da biraraya gelmektedirler. AB'nin yoksullukla ve sosyal dışlanmayla mücadeledeki hedef ve politikalarının ciddi biçimde eleştirildiği böyle bir dönemde, kentler için öngörülen proje ve hedeflerin nasıl ilerleyeceğini merakla izlemekteyiz.

AB Dönem Başkanlığı'nda İspanya-Belçika-Macaristan Triosunun Öncelikleri

AB Dönem Başkanlıkları, çalışmalarında süreklilik sağlamak amacıyla birbirini izleyen üç dönem başkanlığını üstlenecek ülkelerin arasında yakın işbirliğini öngörmektedir. İspanya'daki EFAP toplantısında bu kapsamda İspanya, Belçika ve Macaristan Dönem Başkanlıklarının izleyeceği öncelikler konusunda bir çalışma notu sunmuş, ayrıca 22 Haziran 2010'da Kentsel Gelişmeden Sorumlu Bakanların toplantısı sonucunda kabul edilmesi beklenen Toledo Deklarasyonu hakkında bilgi verilerek, EFAP tarafından yapılacak girdiler tartışılmıştır.

Son dönemde yaşanan ekonomik krizin en çok etkisi altında kalan Avrupa ülkelerinden biri olan İspanya, doğal olarak sürdürülebilir kentsel gelişme sürecine ilişkin hazırladığı ve "trio"ya önerdiği raporda bu konuyu iki temel konudan biri olarak gündeme getirmiştir: Ekonomik krizi aynı zamanda kentsel boyutları da olan "acil ve önemli bir konu" olarak nitelendiren İspanya, krizin kentlerin ekonomik ve toplumsal boyutları üzerinde derin olumsuz etkiler bıraktığını, krizden etkilenen şirketler ve işsizliğin artışı, artan toplumsal baskı, derinleşen yoksulluk ve inşaat sektörünün krize girmesi gibi faktörlerin geri kalmış kentsel alanlar üzerinde daha büyük baskı yarattığını vurgulamıştır. Dolayısıyla önümüzdeki dönemlerin önceliğinin böylesi bir ekonomik kriz döneminde kent çevreleriyle ilgili projelerin nasıl ve hangi finansal yollarla yürütülebileceğinin tartışılması olduğu ortaya çıkmıştır.

İspanya'nın vurguladığı ikinci temel konu gelecekte beklenen küresel değişimler ve özellikle ekolojik ve demografik değişimlerdir: Toplumsal ve demografik değişimle ilgili "arazi kullanım biçimleri, kentsel yayılma, yaygın araç kullanımı, aşırı toplumsal ayrışma ve kentteki işlevlerin bölgelere ayrılması" gibi konular ve ekolojik değişimlerle ilgili "mevcut ve yeni

³ ec.europa.eu/regional_policy/funds/2007/jjj/jeremie_en.htm

ec.europa.eu/regional_policy/funds/2007/jjj/jessica_en.htm

⁴ www.mo.org.tr/UIKDocs/kentselkalkinmabakanlari.pdf

⁵ www.mo.org.tr/UIKDocs/konseykultursonucbelgesi.pdf

⁶ www.2010againstopoverty.eu

binalarda enerji verimliliği ve iklim değişikliğiyle mücadele” konuları öncelikli olarak ele alınacaktır.

Bu yazının kaleme alındığı sırada henüz yayınlanmamış olan Toledo Deklarasyonu’nda ise entegre kentsel gelişim için yeni metotlar önerilmesi beklenmektedir.

EFAP Genel Kurulu ve Yürütme Kurulu Toplantıları

Konferansın ardından gerçekleştirilen EFAP Genel Kurulu ve Yürütme Kurulu toplantılarında platform yapılanmasının idari konuları ve gelecek vizyonu değerlendirildi.

İspanya, AB Dönem Başkanlığı’na ev sahiplikleri için teşekkür edildi. Bu toplantının daha önceki toplantılardan çok daha az bir sürede, yalnızca birkaç ayda düzenlenmiş olması vurgulandı. Toplantının çoğunlukla İspanyol konuşmacılardan oluşması, uluslararası ortamı pek kapsayamamış olması, yapılan konuşmaların genellikle kişisel değerlendirmelerden oluşması ve programın hem görsel hem de içerik açısından kapsamlı ya da bilgilendirici sunuşlar içermeyişi organizasyon süresinin kısıtlı olmasına bağlandı. İspanya AB Dönem Başkanlığı’nın toplantıyı yapmaya geç karar verşi ve daha önce EFAP toplantılarına katılma deneyimi olmayışı da programın biraz tekdüze kalmasının nedenlerindendi.

ACE Genel Sekreterliği’nden ayrılan Alain Sagne’in, bu pozisyonu gereği yürüttüğü EFAP Başkan Yardımcılığı görevinden de ayrıldığı duyuruldu. Toplantıda bulunan Alain Sagne’a EFAP adına bir kitap hediye verildi. Kendisine EFAP’a yaptığı katkılardan dolayı teşekkür edildi; EFAP’ın kurucularından bir olduğu hatırlatıldı. Ayrıca yapılan öneri üzerine, Alain Sagne EFAP’ın onursal üyesi olarak kabul edildi.

Toplantının en önemli gündem maddesi, EFAP’ın gelecek vizyonu üzerineydi. EFAP Başkanı Rob Docter, Yönetim Kurulu’nun birtakım vizyon önerileri konusunda tam bir fikir birliği içinde olduğunu söyledi. Buna göre, EFAP’ın gelecekte daha sağlam bir mali yapısı olması için olanakların araştırılması, tüm üyelerin EFAP çalışmalarına katılımlarını sağlayacak yeni bir sistem önerisi geliştirilmesi, Genel Kurul, Yürütme Kurulu, Yönetim Kurulu ve sekreteryaya gibi EFAP organlarının daha etkin bir şekilde çalışmaları ve rollerinin daha açık tanımlanması amacıyla tüzük ve yönetmeliklerin yeniden değerlendirilmesi önerildi ve bu öneriler katılımcılar tarafından kabul gördü. Yeni düzenlemelerin oylanmasının planlandığı bir sonraki toplantı öncesinde, özellikle tüzük önerilerini içeren bir çalışma EFAP üyelerine değerlendirme için iletilecek.

EFAP’ın güncel etkinlikleri hakkında verilen bilgide ön plana çıkan konular şöyle oldu:

- Mimarlık politikaları araştırması: Mimarlık politikaları konusunda doktora çalışması yapan bir kişinin, EFAP adına Avrupa’daki mimarlık politikaları araştıracağı hatırlatıldı. Bu konuda tüm üyelerden kendisine yardımcı olmaları istendi. Türkiye Mimarlar Odası’nın mimarlık politikaları veritabanından da yararlanılacağına değinilerek, yapılacak araştırmayla ülkelerin bağlamları içinde mimarlık politikalarının değerlendirileceği ve daha sonra ülkeler arasında karşılaştırmalar yapılacağı belirtildi.
- Bir önceki toplantıda açıklanmış olan Mobilite Projesi’ne 14 ülkeden 24 katılım olduğu ve 10 Mayıs’ta başarılı projelerin seçileceği bilgisi verildi. Proje, Avrupa ülkelerinde daha iyi ve sürdürülebilir kentler için farklı ülkelere meslek adamlarının fikir alışverişinde bulunmasını sağlamaktı. Kazanan projelerin bilgisine www.efap-fepa-eu adresinden ulaşılabilir.

Genel Kurul’da verilen bilgilere göre EFAP’ın 17 hükümet kuruluşu, 21 meslek örgütü, 12 kültür kuruluşu ve 8 bireysel üye olmak üzere toplam 58 üyesi bulunuyor. Genel Kurul sırasında, Çek Cumhuriyeti Bölgesel Kalkınma Bakanlığı’nın üyelik başvurusu onaylandı; böylece bir hükümet kuruluşu daha EFAP’a üye oldu.

Kasım ayında gerçekleştirilecek olan Genel Kurul toplantısında EFAP Başkanı ve Yönetim Kurulu seçiminin yapılacağı hatırlatıldı.

EFAP'ın bir sonraki konferans programı, 18-20 Kasım 2010 tarihlerinde AB Dönem Başkanı olan Belçika'nın Brüksel kentinde "Toplumsal Uyumun Bir Bileşeni Olarak Mimarlık" temasıyla gerçekleştirilecek. Tema, yoksulluk ve toplumsal dışlanma Üç gün boyunca sabahları konferans ve çalışma toplantıları gerçekleştirilirken, öğleden sonraları sırasıyla Antwerp, Liege ve Brüksel kentlerine teknik geziler gerçekleştirilecek.

Belçika'yı izleyen bir sonraki konferans programı, 2011 İlkbahar aylarında AB Macaristan Dönem Başkanlığı'nın evsahipliğinde Budapeşte'de düzenlenecek. "Tuna Stratejisi" temasıyla düzenlenecek olan konferans programında, kimlik (kültürel miras ve toplumsal uyum), su (sürdürülebilirlik ve iklim değişikliği) ve mimarlık politikaları alt başlıklarında Tuna projesinin mimari ve kentsel boyutlarının ele alınması planlanıyor. Konferans, Macaristan'ın Ulusal Kalkınma ve Ekonomi Bakanlığı, Macaristan Mimarlar Odası, Macaristan Mimarlar Birliği ve Budapeşte Belediyesi'nin işbirliğinde gerçekleştirilecek.

2011 Sonbahar aylarında ise AB Polonya Dönem Başkanlığı ev sahipliğinde Varşova, Krakow veya Gdansk'ta EFAP konferansı düzenlenmesi planlanıyor.

Daha önceki EFAP konferans ve toplantılarına Türkiye adına katılım raporları için:
www.mo.org.tr/mimpolveritabani

EFAP konusundaki güncel gelişmeleri ve belgeleri izlemek için:
www.efap-fepa.eu